Dziennik Urzędowy

MINISTERSTWA KOLEI ŻELAZNYCH.

Warszawa | Nr. 6 | d. 15 sierpnia r. 1919.

SPIS RZECZY.

1.

USTAWA

z 19 lipca 1919 r. o przebudowie węzła kolejowego warszawskiego.

Art. 1. Upoważnia się Rząd do poczynienia wszelkich potrzebnych czynności celem przebudowy węzła kolejowego warszawskiego.

Art. 2. Kosztorys przebudowy zatwierdzi Rada Ministrów na wniosek Ministra Kolei Żelaznych. a potrzebne kredyty wstawi Ministerstwo Kolei Żelaznych corocznie w preliminowanej wysokości do budżetu.

Art. 3. Nieruchomości. objęte ogólnym projektem przebudowy, podlegają przymusowemu wywłaszczeniu w trybie przez dekret z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 14, poz. 162) przewidzianym.

Art. 4. Minister Kolei Żelaznych mocen jest już teraz, a więc przed zatwierdzeniem kosztorysu, przystąpić do natychmiastowego rozpoczęcia przebudowy węzła kolejowego warszawskiego według planu, przez Ministra ułożonego.

Art. 5. Na te natychmiastowe roboty przyznaje się Ministrowi Kolei Żelaznych na rok 1919 kredyt w wysokości 15 miljonów marek.

Art. 6. Wykonanie ustawy należy do ministra Kolei Żelaznych.'

Art. 7. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

(„Dziennik Praw" Nr. 63, z dn. 5 sierpnia 1919 r.

2.

USTAWA

z 19 lipca 1919 r. o budowie kolei Rzeszów-Sandomierz.

Art. 1. Upoważnia się Rząd do poczynienia wszystkich potrzebnych zarządzeń dla wykonania budowy kolei parowej, normalno-torowej z Rze-

szowa przez Kolbuszową, Tarnobrzeg do stacji kolejowej Sobów, jako kolei państwowej głównej, drugorzędnej.

Art. 2. Budowa rozpocznie się w roku 1919.

Art. 5. Upoważnia się Rząd do oznaczenia terminu otwarcia ruchu, oznaczenia stacji i przystanków, opracowanie projektów: ogólnego i szczegółowego, ułożenia kosztorysu budowy, sfinansowania budowy kolei.

Art. 4. Eksploatacja, ruch pociągów, prowadzone będą wedle ustaw i przepisów, obowiązujących na kolejach państwowych.

Art. 5. Wydatki, niezbędne do wykonania robót w roku bieżącym, należy wstawić do budżetu na drugie półrocze 1919 roku.

Art. 6. Wykonanie ustawy porucza się Ministrowi Kolei.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

„Dziennik Praw" Nr. 63, z dn. 5 sierpnia 1919 r.,

3.

USTAWA

z dnia 11 lipca 1919 r, normująca stosunki służbowe funkcjonarjuszów państwowych podczas pełnienia służby wojskowej.

Art. 1. Funkcjonarjusze państwowi mają dopełnić obowiązku służby wojskowej według ogólnych przepisów ustawy wojskowej z zastosowaniem poniższych wyjątków i postanowień.

Art. 2. Funkcjonarjusz państwowy, powołany, do czynnej służby wojskowej, zostaje przez swoją władzę służbową zwolniony od służby cywilnej na czas pełnienia służby wojskowej.
Ministerstwo Spraw Wojskowych może na wniosek właściwej władzy centralnej zwolnić czasowo od czynnej służby wojskowej na skutek mobilizacji lub częściowego uzupełnienia do stanu wojennego tych powołanych do nich funkcjonarjuszów państwowych, którzy są ze względów publicznych niezbędnie potrzebni w służbie cywilnej.

Art. 3. Ministrowie, kierownicy ministerstw i innych naczelnych urzędów centralnych, oraz podsekretarze stanu są wolni od służby wojskowej, dopóki piastują swój urząd, zarówno w czasie pokoju, jak i na wypadek mobilizacji lub częściowego uzupełnienia do stanu wojennego.

Art. 4. Funkcjonarjusz etatowy, powołany do obowiązkowej czynnej służby wojskowej, pozostaje nadal na etacie osobowym danej władzy cywilnej i ma się zgłosić z powrotem do służby bezzwłocznie po zwolnieniu z wojska.

Art. 5. Przez czas spełniania normalnej powszechnej powinności wojskowej, to jest obowiązkowej czynnej służby w wojsku stałem, na zasadzie art. 4-go lit. a, 6-go i 87-go Tymczasowej Ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej z dnia 27-go października 1918 r. (Dziennik Praw Nr. 13, poz. 28) funkcjonarjusz państwowy nie otrzymuje uposażenia, od władzy cywilnej, ale czas tej służby zalicza mu się do wymiaru emerytury.

Art. 6. Podczas pełnienia czynnej służby wojskowej w zapasie (wyszkolenie wojskowe) do 10 tygodni, tudzież podczas perjodycznych ćwiczeń wojskowych funkcjonarjusz państwowy zatrzymuje swoje uposażenie cywilne: okres ten liczy się tak, jakby funkcjonarjusz pełnił przez ten czas cywilną służbę państwową.

Art. 7. W razie powołania funkcjonarjusza etatowego do czynnej służby wojskowej na skutek mobilizacji lub częściowego uzupełnienia do stanu wojennego, zalicza mu się również czas służby w wojsku tak, jakby pełnił przez ten czas służbę państwową. Pobiera on obok gaży wojskowej (żołdu) różnicę między pełnem uposażeniem wojskowem a cywilnem, o ile uposażenie cywilne jest wyższe, a nadto, jeżeli prowadzi własne gospodarstwo rodzinne, otrzymuje, w miarę swych stosunków rodzinnych, dodatek w wysokości od 20 do 40% uposażenia cywilnego, o ile z tego samego tytułu nie przysługują mu specjalne dodatki z funduszów wojskowych.

Wypłaty różnicy oraz ewentualnie dodatku ze względu na stosunki rodzinne dokonywa się z funduszów tej władzy cywilnej, na której etacie dany funkcjonarjusz pozostaje.

Stawkę wysokości dodatków dla członków rodziny i osób utrzymywanych przez powołanego do służby wojskowej funkcjonarjusza określi rozporządzenie wykonawcze.

Art. 8. Wyjątkowo, o ile przemawiają za tem ważne względy służbowe, władza centralna może zezwolić na zastosowanie postanowień art. 7 także do poszczególnych funkcjonarjuszów nieetatowych.

Art. 9. Bez ustawowego obowiązku funkcjonarjusz państwowy może wstąpić dobrowolnie na pewien czas do służby wojskowej, o ile jego cywilna władza służbowa udzieli mu w tym celu urlopu.

Władza ta może uzależnić udzielenie takiego urlopu od zrzeczenia się uposażenia na czas służby wojskowej, a nadto orzec, że czas ten nie liczy się do czasokresów, wymaganych do osiągnięcia wyższego uposażenia służbowego.

Art. 10. Ustawa ta wchodzi w życie z dniem ogłoszenia; z chwilą wejścia jej w życie przestają obowiązywać wszystkie sprzeczne z nią ustawy i rozporządzenia.

Art. 11. Wykonanie tej ustawy porucza się wszystkim Ministrom.

„Monitor" Nr. 170. 31.VII.19.

4.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra K. Ż. o rozszerzeniu mocy postanowienia z d. 15 III r. b. (Dz. Praw Nr. 26, poz. 244) w przedmiocie bezpłatnego przewozu żywności i t. d. do Lwowa na wszystkie stacje kolei państw. okręgów Lwowskiego i Stanisławowskiego.

Na podstawie dekretu Naczelnika Państwa z dnia 7 lutego r. b. (Dz. Praw Nr. 14, poz. 132) i po porozumieniu z Ministerstwami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu, bezpłatny przewóz artykułów żywności i innych przedmiotów pierwszej potrzeby, pochodzących z ofiar, dokonywać się będzie od d. 1 sierpnia r. b. w ciągu 2 miesięcy do wszystkich stacji kolei państwowych okręgów Lwowskiego i Stanisławowskiego na warunkach, wymienionych w postanowieniu z d. 15 marca r. b.

Warszawa, d. 25 lipca 1919 r.

Dziennik Praw Nr. 63.

5.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra K. Ż. o zniesieniu ogłoszenia b. austrjackich kol. państw., dotyczącego taryfowania cukru karmnego dla bydła.

Na mocy dekretu Naczelnika Państwa z dnia 7 lutego r. b. (Dz. Praw Nr. 14 poz. Nr. 152) i w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu oraz Przemysłu i Handlu, zarządzam, co następuje:

Znosi się ogłoszenie b. austrjackich kolei państwowych, umieszczone w Dzienniku rozporządzeń dla kolei i żeglugi (Verordnungsblatt für Eisenb., und Schiff) Nr. 7 z dnia 15 stycznia 1916, poz. 70 w sprawie taryfowania cukru karmnego dla bydła, denaturowanego domieszką innej paszy.

(Austr.-węgier. i bośn.-herceg. taryfa towarowa, część I, dział B, z dn. 1-go stycznia 1918 r.).

Warszawa, d. 22 lipca 1919 r.

Dziennik Praw Nr. 61.

6.

STRAŻ KOLEJOWA.

(Art. 2. przepisów przejściowych do ustawy policji państwowej z dn. 24 lipca r. b.)

Funkcjonarjusze policji komunalnej, państwowej samorządowej, milicji ludowej, straży kolejowej oraz istniejących urzędów śledczych wcieleni zostaną do policji państwowej na zasadach kwalifikacyjnych przewidzianych

niniejszą ustawą. W drodze wyjątków, w okresie I roku mogą być odnośnie do wykształcenia, wieku i okresu służby próbnej czynione wyjątki od tej ustawy. Funkcjonarjusze policji komunalnej, samorządowej milicji ludowej, straży kolejowej, i urzędów śledczych, uchylający się od wstąpienia do policji państwowej nie otrzymują odprawy. Nie przyjęci do policji otrzymują 3 miesięczną odprawę.

Warszawa, d. 24 lipca 1919 r.

Dziennk Praw Nr. 61.

Drukarnia Polska, Warszawa, Szpitalna 12.